



**Republika Srbija**  
**VRHOVNI SUD SRBIJE**  
**U 6960/06**  
**22.11.2007. godina**  
**Beograd**

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić i Nevene Miločić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Karanović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca Opštine Šabac, koju zastupa Opštinski javni pravobranilac opštine Šabac, protiv rešenja Ministarstva za kapitalne investicije Republike Srbije - Sektor za telekomunikacije broj: 351-02-1370/2004-13 od 22.02.2005. godine, uz učešće zainteresovanog lica \\"AA", u predmetu građevinskom, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 22.11.2007. godine, doneo je

**R E Š E N J E**

Tužba SE ODBACUJE.

**O b r a z l o ž e n j e**

Tužilac je preko Opštinskog javnog pravobranioca opštine Šabac podneo tužbu Vrhovnom суду Srbije radi poništaja rešenja Ministarstva za kapitalne investicije Republike Srbije - Sektor za telekomunikacije broj 351-02-1370/2004-13 od 22.02.2005. godine, kojim se odobrava \\"AA", kao investoru, ovde zainteresovanom licu, gradnja telekomunikacionih objekata jedinstvenog Kablovsko Distributivnog Sistema na teritoriji Republike Srbije, na način i pod uslovima bliže opisanim u dispozitivu tog rešenja, s tim što će se grnanje glavnog optičkog kabla sa koridora 10. vršiti duž magistralne i lokalne putne mreže, kao i duž magistralne i lokalne železničke mreže za gradove koji su navedeni u dispozitivu rešenja, pa do granice sa Hrvatskom i do granice sa Rumunijom; za gradove takođe označene u dispozitivu ovog rešenja, a među kojima je i Šabac - tužilac. Istim rešenjem odobrava se izgradnja jedinstvenog kablovsko - distributivnog sistema u svemu prema projektnoj dokumentaciji u gradovima, opštinama i naseljima iz dispozitiva istog rešenja, a među kojima je i Šabac. U tužbi se navodi da se \\"AA" nije obratilo za saradnju ni jednom organu u Gradu \_\_\_, već postavlja samonoseće kablove sa jedne zgrade na drugu, raskopavajući Grad, odnosno vršeći "iskop mini rovova". Istiće da je ovako izgrađenu mrežu optičkih kablova Grad \_\_\_ predviđao da da u zakup zainteresovanim preduzećima i strankama, koji imaju dozvolu za takvu vrstu radova, putem tendera, koji će biti raspisan. Predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ je ostao u svemu kod razloga iznetih u obrazloženju osporenog rešenja, navodeći da tužilac nije legitimisan za podnošenje tužbe protiv tog rešenja, te da tužbu treba odbaciti kao nedozvoljenu ili je odbiti kao neosnovanu.

Preduzeće \\"AA", kao zainteresovano lice u odgovoru na tužbu predložilo je da se ista odbaci, zbog nedostatka aktivne legitimacije na strani tužioca.

U postupku prethodnog ispitivanja tužbe, a nakon uvida i u spise predmeta Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije podneta od ovlašćenog lica.

Prema stanju spisa osporeno rešenje doneto je po zahtevu Preduzeća \\"AA", ovde zainteresovanog lica i istim je odlučeno o njegovom pravu i obavezi pri odobravanju gradnje telekomunikacionih objekata jedinstvenog Kablovsko Distributivnog Sistema na teritoriji Republike Srbije. Pri tome osporeno rešenje je i dostavljeno samo zainteresovanom licu \\"AA" i inspekciji za sisteme veza.

Prema odredbi člana 2. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) pravo pokretanja upravnog spora ima fizičko lice ili pravno lice ako smatra da mu je upravnim aktom povređeno neko pravo ili na zakonu zasnovan interes, dok je članom 12. istog Zakona propisano da tužilac u upravom sporu može biti fizičko lice, pravno lice ili druga stranka ako smatra da joj je upravnim aktom povređeno neko pravo ili na zakonu zasnovan interes.

Kako je tužilac podneo tužbu protiv tuženog organa radi poništaja osporenog rešenja, a nije bio stranka u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rešenja, niti je osporenim rešenjem rešavano o pravu, obavezi ili neposrednom pravnom interesu tužioca, na zakonu zasnovanom, to, u smislu citiranih odredbi člana 2. stav 1. i člana 12. Zakona o upravnim sporovima, nije legitimisan za podnošenje tužbe u ovom upravnom sporu. Samim navodima tužbe, te odgovarajućim dokazima tužilac nije opravdao neposredan na zakonu zasnovan interes za pokretanje upravnog spora u konkretnom slučaju, pri čemu ukoliko smatra da mu je trebalo omogućiti učešće u upravnom postupku može koristiti iz tog razloga vanredno pravno sredstvo propisano ZUP-om.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je na osnovu odredbe člana 28. stav 1. tačka 3. Zakona o upravnim sporovima, kojom je propisano da će sud rešenjem odbaciti tužbu ako utvrdi da je očevidno da se upravnim aktom, koji se tužbom osporava ne dira u pravo tužioca ili u njegov na zakonu zasnovan interes (član 12.), odlučio kao u dispozitivu ovog rešenja.

**REŠENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,**

**dana 22.11.2007. godine, U.br. 6960/06**

**Zapisničar Predsednik veća-sudija**

**Vesna Karanović, s.r. Snežana Živković, s.r.**

**Za tačnost otpravka**

**Upravitelj pisarnice**

**Mirjana Vojvodić**

**MS**